

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11C/253/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811210424
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8811210424.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 zast. AK Goliašová Gabriela, s. r. o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, IČO: 47 234 679 proti žalovanej: L. Š., X.. XX.XX.XXXX, V. L. XXX XX R. Č.. X, zast. E.. Y. Š., X.. XX.XX.XXXX, L. R.. E. XXXX/XX, XXX XX Y. X. V., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, Petzwalova 12, 949 12 Nitra, IČO: 42 205 735, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, AK Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník o protižalobe žalovanej, t a k t o

rozhodol:

U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. platných ku dňu 29.9.2008 v Hlave 2., § 2 v znení: „Klient udeľuje spoločnosti súhlas k tomu, aby sama zisťovala a overovala od tretích osôb údaje potrebné k osvedčeniu pravdivosti údajov uvedených v návrhu a k osvedčeniu finančnej situácie klienta.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. platných ku dňu 29.9.2008 v Hlave 4., § 2 v znení: „Klient je povinný platiť úroky z poskytnutého úveru od doby, kedy spoločnosť poskytne klientovi úver, až do úplného vrátenia poskytnutého úveru s príslušenstvom, ak nie na lícnej strane úverovej zmluvy uvedené inak.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. platných ku dňu 29.9.2008 v Hlave 5., § 11 v znení: „V prípade vzniku preplatku vráti spoločnosť preplatok klientovi na základe písomnej žiadosti. Spoločnosť je oprávnená účtovať klientovi v takom prípade poplatok za vrátenie preplatku pričom aktuálna výška tohto poplatku bude oznámená na webových stránkach spoločnosti a klient s týmto oznámením takto súhlasí.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. platných ku dňu 29.9.2008 v Hlave 8., § 1 v znení: „Zmluvné strany klient a spoločnosť sa popri úverovej zmluve dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, čiže zmluvy o revolvingovom úvere I. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere I. vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru a spoločnosti povinnosť revolvingový úver I. za dohodnutých podmienok poskytnúť klientovi. Klient je oprávnený čerpať revolvingový úver I. opakovane prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v týchto úverových podmienkach a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca revolvingového úveru I. Spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec revolvingového úveru I. vo výške 15 000,- Sk/497,91 EUR. Klient sa uzatvorením tejto zmluvy o revolvingovom úvere I. zaväzuje poskytnutý revolvingový I. spoločnosti vrátiť a zaplatiť za jej poskytnutie revolvingového úveru I. a úroky.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. platných ku dňu 29.9.2008 v Hlave 14., § 15 v znení: „Klient súhlasí s nahrávaním jeho telefonického rozhovoru so spoločnosťou prostredníctvom telefonických čísel spoločnosti a s použitím tejto nahrávky ako dôkazného materiálu v prípade riešenia reklamácií klienta alebo v prípade konania v rozpore so zákonom. Spoločnosť a klient vyhlasujú, že použitie telefonických čísel spoločnosti pre vykonávanie činností v rámci uzatvorenej ÚZ má povahu právneho úkonu a je rovnocenné bežne používanému styku.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou

U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. platných ku dňu 29.9.2008 v Hlave 14., § 16 - v znení: „Spoločnosť je oprávnená v prípade, že klient poruší svoje zmluvné povinnosti s následkom existencie peňažnej pohľadávky vo výške dvoch splátok alebo existencie akejkoľvek pohľadávky spoločnosti voči klientovi v lehote dlhšej ako 30 dní po splatnosti, poskytnúť jeho osobné údaje v rozsahu meno, priezvisko, rodné číslo, adresa, vrátane ďalších údajov o klientovej bonite, dôveryhodnosti a platobnej morálke, povahe tohto porušenia zmluvnej povinnosti záujmovému združeniu právnických osôb SOLUS, sídlo Panenská 7, Bratislava, ktorého je spoločnosť členom a ktoré vedie databázu osôb, ktoré porušili zmluvný záväzok riadne platiť za poskytnutú službu (najmä úver, leasing, poistenie, kreditné karty, predaj na splátky) alebo za inú službu, ktorej cena má byť uhradená vo viacerých platbách, splátkach, prípadne jeho právnomu nástupcovi a ktoré bude ďalej spracúvať a poskytovať tieto osobné údaje (s výnimkou adresy) členom združenia.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou

U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. platných ku dňu 29.9.2008 v Hlave 12., § 2 v znení: “ V priebehu trvania tohto záväzkového vzťahu môže spoločnosť za osobitných výhodných podmienok oproti iným klientom bez VIČ ponúknuť klientovi úverové produkty alebo iné produkty a služby poskytované klientom a to na základe zmlúv uzatvorených v jednotlivých prípadoch medzi spoločnosťou a klientom. Uvedený súhlas klienta v citovanom rozsahu sa rovnako vzťahuje aj na oslovovanie klienta spoločnosťou telefonicky prostredníctvom GSM technológií a internetu. V priebehu trvania tohto záväzkového vzťahu VIČ môže spoločnosť klienta oslovovať aj neadresnou ponukou produktov a služieb iných osôb. Klient sa zároveň zaväzuje, že akékoľvek zmeny týkajúce sa jeho účastníckych telefonických staníc v pevnej alebo mobilnej sieti vždy bezodkladne oznámi spoločnosti.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

U r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. platných ku dňu 29.9.2008 v Hlave 12., § 4 v znení: „Za trvania záväzkového vzťahu je spoločnosť oprávnená používať a spracovávať osobné údaje klienta v rozsahu a za podmienok tak ako je uvedené v hlave 14. § 9 týchto úverových podmienok. Vzhľadom na to podpisom na tejto zmluve klient zároveň dáva súhlas na takéto použitie a spracovanie jeho osobných údajov sa trvania záväzkového vzťahu z právneho dôvodu VIČ. Klient zároveň súhlasí, aby jeho telefonický rozhovor so spoločnosťou podľa § 2 tohto ustanovenia bol spoločnosťou nahratý a zaznamenaný a to za účelom ochrany práv spoločnosti. Spoločnosť bude nahratý záznam telefonického rozhovoru uchovávať po dobu platnosti dohody o VIČ po uplynutí tejto doby bude možné obsah využiť len za účelom použitia predmetného záznamu v správnom v súdnom a rozhodcovskom konaní. Klient súhlasí s tým, že jeho osobné údaje, ktoré poskytol spoločnosti a ktoré sú obsiahnuté na zázname telefonického rozhovoru budú spoločnosťou uchované po dobu a za účelom uchovávania záznamu.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou

Proti žalobe v prevyšujúcej časti týkajúcej sa zaplata prirátaného finančného zadosťučinenia v sume 2.769,72 eur z a m i e t a.

O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej zaplatiť mu sumu 2.769,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne z uvedenej sumy od 26.5.2009 do zaplata a nahradiť mu trovy konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že dňa 23.9.2008 uzatvoril

so žalovanou úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.825,67 eur. Žalovaná sa zaviazala uhradiť úver v 84 mesačných splátkach po 39,24 eur, teda spolu sa zaviazala zaplatiť sumu 3.296,16 eur. Nakoľko žalovaná nesplácala úver podľa dohodnutých podmienok žalobca jej dňa 25.5.2009 zaslal výzvu k splateniu celého dlhu vo výške 3.021,30 eur. Žalovaná po zosplatnení úveru žalobcovi uhradila ešte sumu 251,58 eur a preto dlh žalovanej predstavuje sumu 2.769,72 eur.

Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila. Podala protižalobu o určenie neprijateľných zmluvných dojednaní a zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 2.769,72 eur.

Rozsudkom zo dňa 23.07.2012, č.k. 11C/253/2011-100 súd vo veci žaloby ako aj protižaloby rozhodol. Ohľadom podanej žaloby zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.594,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne z dlžnej sumy 1 594,90 eur od 26.5.2009 do zaplatenia. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Určil neprijateľné zmluvné podmienky a to podmienky uvedené v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. platných ku dňu 29.9.2008 v Hlave 6., § 6, v Hlave 14., § 3 v Hlave 14., § 4, a v Hlave 14., § 19. Protižalobu v prevyšujúcej časti zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že o nich bude rozhodnuté samostatným uznesením do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal vedľajší účastník odvolanie. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 27.05.2015 rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovieť potvrdil, zrušil rozsudkom vo výroku o zamietnutí protižaloby v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vo svojom odôvodnení poukázal na to, že v podanej protižalobe zo dňa 27.5.2012 sa žalovaná zároveň domáhala určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., platných ku dňu 29.9.2008 a v tejto súvislosti konkrétne namietala § 2 hlavy II., § 2 hlavy IV., § 11 hlavy V., § 1 hlavy VIII., § 15, § 16 a § 19 hlavy XIV. (súd prvého stupňa určil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, konkrétne v § 19 hlavy XIV.) a napokon v § 2 a § 4 hlavy XII. spomínaných Úverových zmluvných podmienok spoločnosti žalobcu. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb.). Za neprijateľnú podmienku sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plneniu, ktorému po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch).

Súd prvého stupňa vo vzťahu k protižalobe žalovanej stroho skonštatoval, že ďalšie zmluvné podmienky žalovanou označené nie sú spôsobilé prívodiť ujmu takej intenzity a rozsahu, že by to malo za následok vznik vážnej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami účastníkov zmluvného vzťahu. Takéto zdôvodnenie rozhodnutia s ohľadom na koncepciu protižaloby žalovanej rozhodne postačujúce nie je, keď súd prvého stupňa sa evidentne jednotlivito namietanými zmluvnými podmienkami bližšie nezaoberal. Nie je tak zrejme na základe čoho súd prvého stupňa vyhodnotil, že nie sú spôsobilé mať za následok vznik vážnej nerovnováhy vo vzťahu medzi účastníkmi daného zmluvného vzťahu. Ako sa s takto uplatneným nárokom zo strany žalovanej súd prvého stupňa vypořiadal z preskúmaného rozhodnutia zistiteľné nie je.

Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods. 2 O.s.p., dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Tieto požiadavky rozsudok v časti zamietnutia protižaloby v prevyšujúcej časti dostatočným spôsobom nespĺňa v dôsledku čoho je rozhodnutie nepreskúmateľné, čo je dôvodom pre zrušenie veci postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., pretože v dôsledku nepreskúmateľnosti

rozhodnutia sa odníma účastníkovi možnosť konať pred súdom za situácie, že nie je transparentne jasné na čom je založené rozhodnutie súdu.

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude predovšetkým dôsledne sa vyporiadať s nárokmi uplatnenými žalovanou v protižalobe pokiaľ ide o určenie neprijateľnosti namietaných zmluvných podmienok. Už teraz pritom možno konštatovať, že sú tu zmluvné podmienky, ktoré sa odkláňajú od záväzných noriem určených v Občianskom zákonníku v neprospech spotrebiteľa (porov. napr. zmluvnú podmienku v prípade vrátenia preplatku, ktorého vrátenie dodávateľ podmieňuje písomnou žiadosťou s ust. § 451 Občianskeho zákonníka „Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať“). Sporná zmluvná podmienka sa evidentne odkláňa od tohto ustanovenia v neprospech spotrebiteľa. Odklon aj od dispozitívnej normy v neprospech spotrebiteľa môže znamenať dôvod neprijateľnosti klauzuly (rozsudok SD vo veci C-415/11 Aziz cit.: „2. Článok 3 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že: - pojem „značná nerovnováha“ ku škode spotrebiteľa treba posúdiť na základe analýzy vnútroštátnych právnych predpisov uplatňovaných v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami s cieľom posúdiť, či a prípadne v akej miere je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Zároveň sa zdá, že na tieto účely je relevantné preskúmať právne postavenie uvedeného spotrebiteľa z hľadiska prostriedkov, ktoré má podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok, - na účely určenia, či dôjde k nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery [dobrej viery - neoficiálny preklad]“, treba preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorí zaobchádzajú so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s dotknutou podmienkou po individuálnom dojednaní. Článok 3 ods. 3 smernice sa má vykladať v tom zmysle, že príloha, na ktorú odkazuje toto ustanovenie, obsahuje len orientačný a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré možno považovať za nekalé.“ Sporná zmluvná podmienka je v rozpore aj s citovaným ust. § 54 ods. 1 v spojení s § 39 OZ (porov. rozsudok KS v Prešove vo veci 6Co 161/2011 „Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne právo). Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách (porov. Kristián Csach, Štandardné zmluvy, Vydavateľství Aleš Čeněk). Treba však povedať, že ak sa neberie do úvahy výber programu a podpis, tak spotrebiteľ takmer žiadnym spôsobom neparticipuje na koncipovaní zmluvy. Preto sa dá plne pochopiť pomerne silná ochrana spotrebiteľov, ktorú slovenský zákonodarca zakotvil v ustanovení § 54 OZ. Faktická nerovnosť medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri vzájomnej kontraktácii je zjavná a viaceré rozhodnutia súdneho dvora na to poukazujú (napr. rozsudok C-168/05 Mostaza Claro, bod 25,26,27). "Prvostupňový súd nepodrobil súdnej kontrole zmluvné podmienky ani z pohľadu ich prípadného rozporu s kogentnými ustanoveniami zákona najmä upravujúcimi ochranu v osobnostných právnych vzťahoch (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 18Co 109/2011). Prvostupňový súd nevykonal súdnu kontrolu ani z pohľadu kritéria dostatočnej transparentnosti zmluvných podmienok. Netransparentná zmluvná podmienka je neprijateľná, a to dokonca aj keby išlo o hlavný predmet plnenia alebo jeho cenu (§ 53 ods. 1 OZ a contrario ..., „ak sú vyjadrené určito jasne a zrozumiteľne..."

Zmluvná podmienka môže byť síce gramaticky určitá, ale z hľadiska ekonomického dopadu na spotrebiteľa môže byť nedostatočne transparentná (porov. bod 73, 74 rozsudku SD C-143/13 vo veci Matei B. proti SC Volksbank Romania SA cit.: „V tejto súvislosti treba pripomenúť, že požiadavka, transparentnosti zmluvných podmienok stanovená v článku 4 ods. 2 a článku 5 smernice 93/13, ktoré majú inak zhodný dosah, nemôže byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska (pozri v tomto zmysle rozsudok Kásler a Káslerné Rábai, EU:C:2014:282, body 69 a 71). "Ide o zásadné rozhodnutie súdneho dvora s ktorým sa prvostupňový súd musí vyrovnáť najmä vo vzťahu k ustanoveniam o revolvingu. Konečne súd nevykonal súdnu kontrolu inkorporačnej doložky, jej transparentnosti s dopadom na neprijateľnosť všeobecných obchodných podmienok (porov. aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 2Cdo 245/2010). Odvolací súd pre platnosť takéhoto záväzku vyžaduje jeho transparentné dojednanie priamo v zmluve. Za netransparentnú inkorporačnú doložku tunajší súd už v iných prípadoch posúdil doložku, ktorá je písaná menším písmom, v spodnej časti zmluvy pod hlavným textom uvedeným podstatne väčším písmom, (porov. rozsudky Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 135/2012, 21Co 28/2012). Podľa bodu 27 nálezu Ústavného súdu ČR I. ÚS 3512/2011, cit.: „Ústavní soud připomíná, že již několikrát zásadu „pochtivosti“ v oblasti ochrany spotřebitele aplikoval, a to ve forme tzv. principu důvěry. Konkrétně v nálezu ze dne 6. 11. 2007, sp. zn. II. ÚS 3/06 (N 185/47 SbNU 429) Ústavní soud uvedl: „Ten, kdo vyvolal určité jednání, se nesmí ex post

dovolávat vad jednotlivých úkonů, které sám způsobil. Uplatňování principu důvěry v úkony dalších osob při veškerém sociálním styku s nimi je základním předpokladem pro fungování komplexní společnosti (Luhmann, N.: Vertrauen. Ein Mechanismus der Reduktion sozialer Komplexität. Stuttgart 1989, str. 1). Důvěru je třeba pokládat za elementární kategorii sociálního života. Jednak vyjadruje vnitřní postoj odrážející eticky odůvodněné představy a očekávání jednotlivých členů společnosti a z druhé strany je výrazem principu právní jistoty, který představuje jednu z fáze materiálně, t. j. hodnotově, chápaného právního státu, jehož ústavně normativní výraz je obsažen v čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR. Naznačená konkretizace principu právního státu je oním principem, který působí na strane stěžovatele a proti principu autonomie vůle, kterého se dovolávají obecné soudy. Je pak primárně úkolem obecných soudů najít praktickou konkordanci mezi oběma protikladně působícími principy tak, aby zůstalo zachováno maximum z obou, a tak, aby výsledek byl slučitelný s obecnou představou spravedlnosti." [obdobně nález Ústavního soudu ze dne 15. 6. 2009, sp. zn. I. ÚS 342/09 (N 144/53 SbNU 765)]."

Súd prvého stupňa tiež nevyhodnotil správnym spôsobom nárok žalobkyne požadujúcej primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Zb. v znení platnom k 29.9.2008, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Ako bolo vyššie uvádzané v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy (v užšom ponímaní) nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda neprijateľné podmienky. Podmienky, ktoré zákon označuje ako neprijateľné, ak by boli zakotvené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Citované ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Zb. v znení neskorších predpisov predpokladá, že osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má bez ďalšieho právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Odvolací súd zdôrazňuje, že v tomto smere je postačujúce úspešné uplatnenie porušenia povinností dodávateľom, ktoré je objektívne spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi, keď výška tohto zadosťučinenia je vecou úvahy konajúceho súdu a má byť určená so zreteľom na okolnosti konkrétnej veci so zohľadnením, že musí byť primeraná a plní v tejto súvislosti aj satisfakčnú funkciu. Odvolací súd zdôrazňuje, že v tejto súvislosti žalovaná požaduje uhradiť finančné zadosťučinenie v rozsahu 500,- Eur (č. l. 125), a preto súd prvého stupňa v ďalšom konaní, a to aj s ohľadom na výsledok rozhodnutia o veci - podanej protižalobe zo strany žalovanej, opätovne rozhodne. V novom rozhodnutí o veci súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Na základe uvedeného súd vec opätovne v zmysle pokynu Krajského súdu prejednal.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, úverovými zmluvnými podmienkami žalobcu, splátkovým kalendárom k úverovej zmluve, výzvou k úhrade zo dňa 25.5.2009, vyjadrením žalobcu zo dňa 12.1.2012, vyjadrením žalovanej zo dňa 16.1.2012, vyjadrenie žalobcu zo dňa 2.2.2012, protižalobou zo dňa 27.5.2012, výsluchom účastníkov konania a ich a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

Žalobca ako spoločnosť a žalovaná ako klient uzavreli dňa 29.9.2008 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 1 825,67 eur. Žalovaná sa zaviazala tento úver splatiť v 84 mesačných splátkach vo výške 39,24 eur mesačne. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá ročná úroková sadzba 18,61 % a bezúročné obdobie podľa hlavy 5 § 7 úverových zmluvných podmienok žalobcu, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť tejto úverovej zmluvy. Žalovaná podpisom úverovej zmluvy potvrdila, že je s týmito podmienkami oboznámená, že sú jej všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaná týmito podmienkami.

Podľa Hlavy 1., § 1 a § 2 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“), tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle

§ 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky vymedzujú a zakotvujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy a súčasne práva a povinnosti vyplývajúce z zmluvy o poskytnutí RÚ I., ktorá je medzi klientom a spoločnosťou dohodnutá v obsahu Hlavy 8 týchto ÚP, kedy úver bude po splnení stanovených podmienok klientom čerpaný prostredníctvom úverovej karty a ďalej zmluvu o poskytnutí RÚ II dohodnutú v obsahu Hlavy 13 týchto ÚP kedy úver bude čerpaný prostredníctvom kreditnej karty.

Podľa Hlavy 1, § 3 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver, pričom po poskytnutí úveru sa stáva spoločnosť veriteľom z úverovej zmluvy a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa Hlavy 2., § 2 Úverových podmienok, klient v prípade, že je o to požiadaný je spoločnosti povinný predložiť dokumenty, ktoré vierohodne preukazujú pravdivosť údajov uvedených v návrhu. Klient udeľuje spoločnosti súhlas k tomu, aby sama zisťovala a overovala u tretích osôb údaje potrebné k osvedčeniu pravdivosti údajov uvedených v návrhu a k osvedčeniu finančnej situácie klienta.

Podľa Hlavy 4., § 2 Úverových podmienok, klient je povinný platiť úroky z poskytnutého úveru od doby kedy spoločnosť poskytne klientovi úver až do úplného vrátenia poskytnutého úveru s príslušenstvom ak nie na líčnej strane úverovej zmluvy uvedené inak.

Podľa Hlavy 5., § 1 Úverových podmienok, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Klient je povinný hradíť spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške uvedenej v ÚZ. Klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a úhrada za poistenie, ktoré je klient povinný platiť (ďalej iba splátka), ak z údajov na líčnej strane nevyplýva inak. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistenia o výšku úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

V zmysle Hlavy 5., § 8 Úverových podmienok, sa zmluvné strany dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy. Platba sa započíta v uvedenom poradí vždy na pohľadávku najskôr splatnú. Spoločnosť je oprávnená použiť platbu klienta na úhradu svojich pohľadávok i v inom ako vyššie uvedenom poradí.

Podľa Hlavy 5., § 11 Úverových podmienok v prípade vzniku preplatku vráti spoločnosť preplatok klientovi na základe písomnej žiadosti. Spoločnosť je oprávnená účtovať klientovi v takom prípade poplatok za vrátenie preplatku pričom aktuálna výška tohto poplatku bude oznámená na webových stránkach spoločnosti a klient s týmto oznámením takto súhlasí.

Podľa Hlavy 6., § 3 písm. a) Úverových podmienok, klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, ak klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V tomto prípade je spoločnosť oprávnená jednostranne od ÚZ odstúpiť.

Podľa Hlavy 6., § 6 Úverových podmienok, v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených v § 3 tejto hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Spoločnosť je oprávnená v týchto prípadoch po zosplatení neúročiť.

Podľa Hlavy 8., § 1 Úverových podmienok zmluvné strany klient a spoločnosť sa popri úverovej zmluve dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, čiže zmluvy o revolvingovom úvere I. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere I. vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru a spoločnosti povinnosť revolvingový úver I. za dohodnutých podmienok poskytnúť klientovi. Klient je oprávnený čerpať revolvingový úver I. opakovane prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v týchto úverových podmienkach a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca revolvingového úveru I. Spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec revolvingového úveru I. vo výške 15 000,- Sk/497,91 EUR. Klient sa uzatvorením tejto zmluvy o revolvingovom úvere I. zaväzuje poskytnutý revolvingový I. spoločnosti vrátiť a zaplatiť za jej poskytnutie revolvingového úveru I. a úroky.

Podľa Hlavy 12., § 1 Úverových podmienok, v prípade, že si klient riadne a včas splnil svoje zmluvné zákonné a povinnosti vyplývajúce zo záväzkových vzťahov medzi spoločnosťou a klientom a nemá spoločnosťou pridelené vernostné identifikačné číslo (ďalej lev „VIČ“), spoločnosť je oprávnená na znak prejavu spoľahlivosti a vierohodnosti klienta prideliť klientovi VIČ. Spoločnosť a klient podpísmi na tejto zmluve zároveň potvrdzujú uzatvorenie záväzkového vzťahu z dôvodu VIČ. Pridelenie VIČ klientovi je odkladacou podmienkou na nadobudnutie právoplatných účinkov záväzkového vzťahu z dôvodu VIČ. Právne účinky tohto vzťahu nastávajú dorúčením písomného oznámenia klientovi o pridelení VIČ, v prípade pochybností 5. dňom odo dňa podania písomnosti na poštu, ak bolo písomné oznámenie spoločnosťou odoslané na dohodnutú kontaktnú adresu.

Podľa Hlavy 12., § 2 Úverových podmienok v priebehu trvania tohto záväzkového vzťahu môže spoločnosť za osobitných výhodných podmienok oproti iným klientom bez VIČ ponúknuť klientovi úverové produkty alebo iné produkty a služby poskytované klientom a to na základe zmlúv uzatvorených v jednotlivých prípadoch medzi spoločnosťou a klientom. Uvedený súhlas klienta v citovanom rozsahu sa rovnako vzťahuje aj na oslovovanie klienta spoločnosťou telefonicky prostredníctvom GMS technológií a internetu. V priebehu trvania tohto záväzkového vzťahu VIČ môže spoločnosť klienta oslovovať aj neadresnou ponukou produktov a služieb iných osôb. Klient sa zároveň zaväzuje, že akékoľvek zmeny týkajúce sa jeho účastníckych telefónnych staníc v pevnej alebo mobilnej sieti vždy bezodkladne oznámi spoločnosti.

Podľa Hlavy 12., § 4 Úverových podmienok za trvania záväzkového vzťahu je spoločnosť oprávnená používať a spracovávať osobné údaje klienta v rozsahu a za podmienok tak ako je uvedené v hlave 14. § 9 týchto úverových podmienok. Vzhľadom na to podpisom na tejto zmluve klient zároveň dáva súhlas na takéto použitie a spracovanie jeho osobných údajov sa trvania záväzkového vzťahu z právneho dôvodu VIČ. Klient zároveň súhlasí, aby jeho telefonicky rozhovor so spoločnosťou podľa § 2 tohto ustanovenia bol spoločnosťou nahratý a zaznamenaný a to za účelom ochrany práv spoločnosti. Spoločnosť bude nahratý záznam telefonického rozhovoru uchovávať po dobu platnosti dohody o VIČ po uplynutí tejto doby bude možné obsah využiť len za účelom použitia predmetného záznamu v správnom v súdnom a rozhodcovskom konaní. Klient súhlasí s tým, že jeho osobné údaje, ktoré poskytol spoločnosti a ktoré sú obsiahnuté na zázname telefonického rozhovoru budú spoločnosťou uchované po dobu a za účelom uchovávanía záznamu.

Podľa Hlavy 14. § 3 a § 4 Úverových podmienok, v prípade omeškania úhrady splátky RÚ I, či RÚ II, alebo ich častí alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 6 § 6 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, najmenej však 300,- Sk/ 9,96 eur. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, príp. splátky RÚ I., či RÚ II, alebo ich častí dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky s ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute v týchto ÚP nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute. Spoločnosť je oprávnená zmluvnú pokutu alebo úrok z omeškania klientovi celkom alebo čiastočne odpustiť. V prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru, príp. splátky RÚ I alebo RÚ II, či ich častí dlhšieho ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5% z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní.

V zmysle Hlavy 14. § 12 Úverových podmienok, úverová zmluva, úverové podmienky, metodická príručka, metodická príručka KK a zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe

uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Podľa Hlavy 14., § 15 Úverových podmienok, klient súhlasí s nahrávaním jeho telefonického komunikácie so spoločnosťou prostredníctvom telefónnych čísel spoločnosti a s použitím tejto nahrávky ako dôkazného materiálu v prípade riešenie reklamácií klienta alebo v prípade konania v rozpore so zákonom. Spoločnosť a klient vyhlasujú, že použitie telefónnych čísel spoločnosti pre vykonávanie činnosti v rámci uzatvorenej úverovej zmluvy má povahu právneho úkonu a je rovnocenné bežne používanému styku.

Podľa Hlavy 14., § 16 Úverových podmienok, spoločnosť je oprávnená v prípade, že klient poruší svoje zmluvné povinnosti s následkom existencie peňažnej pohľadávky vo výške dvoch splátok alebo existencie akejkoľvek pohľadávky spoločnosti voči klientovi v lehote dlhšej ako 30 dní po splatnosti, poskytnúť jeho osobné údaje v rozsahu meno, priezvisko, rodné číslo, adresa, vrátane ďalších údajov o klientovej bonite, dôveryhodnosti a platobnej morálke, povahe tohto porušenia zmluvnej povinnosti záujmovému združeniu právnických osôb SOLUS, sídlo Panenská 7, Bratislava, ktorého je spoločnosť členom a ktoré vedie databázu osôb, ktoré porušili zmluvný záväzok riadne platiť za poskytnutú službu (najmä úver, leasing, poistenie, kreditné karty, predaj na splátky) alebo za inú službu, ktorej cena má byť uhradená vo viacerých platbách, splátkach, prípadne jeho právnomu nástupcovi a ktoré bude ďalej spracúvať a poskytovať tieto osobné údaje (s výnimkou adresy) členom združenia.

Podľa Hlavy 14., § 19 Úverových podmienok, zmluvné strany sa dohodli, že majetkové spory vzniknuté z tejto zmluvy alebo v súvislosti s ňou budú rozhodované jediným rozhodcom. Jediný rozhodca bude určený E.. K. F., narodeným XX.X.XXXX, so sídlom R. XX, P. a to zo zoznamu rozhodcov vedeného E.. K. F., ktorý je v zozname rozhodcov tiež uvedený a je teda oprávnený určiť za rozhodcu sám seba. E.. K. F. je oprávnený bez súhlasu strán meniť svoje sídlo a v takom prípade nie je potrebné uzatvárať dodatok k rozhodcovskej doložke. E.. K. F. je povinný prípadnú zmenu sídla zverejniť bez zbytočného na nižšie uvedenej internetovej stránke.

Podľa splátkového kalendára k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, výška poskytnutého úveru bola 1 825,67 eur a žalovaná sa zaviazala úver splácať splátkami vo výške 39,24 eur mesačne. Splatnosť 1. splátky bola dňa 12.11.2008 a následne boli splátky splatné k 12. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Dňa 25.5.2009 došlo k predčasnému zosplatneniu celého úveru. Pokuta za predčasnú splatnosť bola zo strany žalobcu vyčíslená vo výške 1 055,83 eur a zosplatnená istina k uvedenému dňu bola vo výške 1 753,13 eur. Žalobca si uplatnil voči žalovanej dňa 27.3.2009 zmluvnú pokutu II. vo výške 9,68 eur, dňa 20.4.2009 zmluvnú pokutu II. vo výške 3,14 eur a dňa 18.11.2008, dňa 18.12.2008 a dňa 19.1.2009 za upomienku sumu 3,32 eur. Žalovaná v prospech žalobcu uhradila celkovo sumu 336,69 eur a žalobca zaplatenú sumu vo výške 22,78 eur zaúčtoval na vyúčtované zmluvné pokuty a upomienky, zvyšnú sumu 313,91 eur zaúčtoval na splátky úveru a to až na splátku č.7. splatnú dňa 12.5.2009.

Žalobca písomným podaním zo dňa 25.5.2009 k uvedenému dňu zosplatnil celý úver a zároveň vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 3 021,30 eur.

Žalovaná v podanom odpore zo dňa 16.1.2012 uviedla, že so žalobou nesúhlasí a z uplatneného nároku uznáva iba nezaplatenie doteraz nesplatených splátok s 9 % ročným úrokom z omeškania odo dňa splatnosti splátky do zaplatenia. Vo zvyšku navrhla žalobu zamietnuť. Uviedla, že dňa 29.9.2008 uzavrela písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a táto zmluva bola spracovaná akú formulárová zmluva, v jej predtlačí bolo uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú úverové podmienky žalobcu a že klient svojím podpisom potvrdzuje, že bol oboznámený s týmito podmienkami a že prehlasuje že tým prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami. Podľa tejto zmluvy jej žalobca poskytol pôžičku vo výške 1 825,67 eur a ona sa zaviazala splatiť pôžičku v 84 splátkach po 39,24 eur mesačne. V čase uzatvárania tejto zmluvy nutne potrebovala peniaze, aj keď robí, jej čistý zárobok v tom čase bol iba 10 200,- Sk mesačne. Jej manžel v tom čase zarábav v čistom 8 100,- Sk a ona má vyživovaciu povinnosť voči dvom nezaopatreným deťom a to E. narodenom v roku XXXX a Z. narodenej v roku XXXX. Ďalej uviedla, že manžel od roku 2009 bol nezamestnaný a je nezamestnaný aj dodnes. Okrem toho 18.4.2009 manžela postihla prvá mozgová príhoda a 26.3.2010 druhá mozgová príhoda, následkom čoho jej invalidom. Jej dcéra Z. má tiež zdravotné postihnutie - psoriázu, čo znamená veľké finančné výdavky. Vzhľadom na jej nepriaznivú finančnú situáciu prestala túto pôžičku splácať. Doteraz

z pôžičky splatila asi 251,58 eur. Žalobca jej listom zo dňa 25.9.2009 oznámil, že podľa uzavretej zmluvy si uplatňuje právo na zaplatenie celkovej sumy 3 021,30 eura. Ďalej uviedla, že takto uzavretá spotrebiteľská zmluva obsahuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v jej neprospech a to v ustanovení Hlavy 6., § 6, kde je uvedené, že ak klient neuhradí splátku, respektíve splátky podľa § 3 Hlavy 6., klient je povinný uhradiť spoločnosti celý úver súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úrok, takisto je neprijateľná podmienka v Hlave 14., § 3, kde je uvedené, že v prípade omeškania úhrady splátky, splátky revolvingového úveru I., či revolvingového úveru II., alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 6., § 6 týchto úverových podmienok, je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, najmenej však 300,- Sk. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky revolvingového úveru I., či revolvingového úveru II, alebo ich časti dlhšie ako 7 dní, je klient povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky s ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute v týchto úverových podmienkach nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute. Ďalej sa jedná o podmienky obsiahnuté v Hlave 14. § 4, kde je uvedené, že v prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru, prípadne splátky revolvingového úveru I., revolvingového úveru II., či ich časti dlhšie ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5 % z úveru, z ktorého vrátením v spoločnosti je v omeškaní. Poukázala na znenie § 53 Občianskeho zákonníka ohľadom neprijateľných zmluvných podmienok obsiahnutých v spotrebiteľských zmluvách a preto sa domáha vylovenia neplatnosti vyššie uvedených ustanovení úverových podmienok. Uviedla, že ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka, upravuje všeobecné pravidlá pre dojednávanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie bude konať profesionálne oproti spotrebiteľovi, so znalosťou ponúkaných služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 ods. 1, veta druhá predstavuje cestu na širšiu súdnu ochranu spotrebiteľa. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky v časti o inom, ako hlavnom predmete zmluvy, sa rovná absolútnej neplatnosti zmluvy v uvedenom rozsahu. Ide o podmienky, ktoré sú hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniká žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 2.2.2012 uviedol, že zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.9.2008 neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach tak, ako uvádza odporkyňa. Podstatou právnej úpravy vymedzenej smernicou rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách je ochrana spotrebiteľa pred ustanoveniami tzv. spotrebiteľských zmlúv, ktorých obsah spotrebiteľ pred ich uzatvorením nemôže individuálne dohodnúť a tým ovplyvniť, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Rovnako i národná právna úprava zakotvila v ustanovení § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v tzv. generálnej klauzule obdobné znenie, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podstatným znakom neprijateľnej podmienky je skutočnosť, že zakladá nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom, a to takej kvality, ktorá musí byť značná, nie malá či nepatrná, v neprospech spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa vychádza z myšlienky vyrovnania rovnováhy v zmluvných vzťahoch v prospech spotrebiteľa. Predpokladá, že s ohľadom na hospodársku silu je spotrebiteľ v značne nevýhodnom postavení voči dodávateľovi a štát ako vykonávateľ štátnej moci vhodným spôsobom vyrovná pomer síl. Nemožno si však túto podporu zamieňať s nevhodným paternalizmom štátnej moci v súkromných vzťahov. V trhovom prostredí, ktoré je v zmysle ústavy základom nášho štátu, je každý z účastníkov trhu už zo samotnej podstaty konfrontovaný s rôznymi ponukami, lákadlami v podobe reklamy a marketingu. Štát prostredníctvom súdnej moci, nemôže za spotrebiteľa suplovať jeho rozhodovací proces a rozhodovať, ktoré ponuky sa môžu dostať do jeho dispozície a ktoré nie sú vhodné z hľadiska ich domnejšej výhodnosti z pohľadu neosobného štátu. Spotrebiteľ má právo sám sa rozhodnúť, či daný produkt alebo ponuku využije a v prípade že áno, je zodpovedný za svoje konanie. Poukázal na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnosť v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a uviedol, že predmetom plnenia z úverovej zmluvy je peňažná suma a výšku úrokov považuje ako cenu plnenia. Toto svoje tvrdenie odvodzuje aj z § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Ďalej poukázal aj na znenie § 2 písm. b) zákona č. 28/2001 Z.z. spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého sa spotrebiteľ zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Z týchto ustanovení

vyplýva, že výška úrokov sa v danom zmluvnom vzťahu považuje za cenu plnenia. Na základe vyššie uvedeného zastáva názor, že výšku úrokov, ktorá je cenou plnenia, nie je možné považovať za neprijateľnú podmienku. V nadväznosti na tvrdenia odporkyne tiež nesúhlasil s jej posúdením dotknutej úverovej zmluvy, v ktorom je ako neprijateľná podmienka spotrebiteľskej zmluvy uvedené ustanovenie požadujúce od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. V dôsledku nesplnenia si zmluvnej povinnosti riadne a včas platiť dohodnuté splátky úveru navrhovateľ odporkyne v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok vzal výhodu zaplatiť úver formou splátok a vyúčtoval dojednanú zmluvnú pokutu. Zmluvná pokuta, ktorá bola odporkyne účtovaná, bola presne definovaná v úverových podmienkach, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy a odporkyňa podpisom predmetnej zmluvy, t. j. vyhlásením urobeným nie v tiesni, slobodne a vážne v čase, keď nutne potrebovala peniaze, súhlasila. Dojednanie o zmluvnej pokute je právne relevantným dojednaním v rámci existujúceho záväzkového vzťahu, pretože ide o dojednanie úverových zmluvných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, to znamená, že je platným a rovnocenným dojednaním s ostatnými zmluvnými dojednania a ako také majú ich ustanovenia rovnakú právnu moc a váhu, ako majú dojednania uvedené na lícnej strane úverovej zmluvy. Nie je možné odlišne posudzovať a hodnotiť jednotlivé dojednané ustanovenia, pretože aj keď sú úverové zmluvné podmienky tzv. typovými, ich platnosť a právnu vymožitelnosť prejedikujú právne predpisy upravujúce danú oblasť záväzkových zmluvných vzťahov. Ďalej uviedol, že si uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania a to odo dňa nasledujúceho po zosplatnení a to vo výške 8,76 % ročne, teda vo výške nižšej ako bola výška zákonného úroku z omeškania k uvedenému dňu. Ešte uviedol, že je pravdou, že odporkyňa, ako spotrebiteľ, nemohla podstatnejším spôsobom ovplyvniť obsah úverovej zmluvy a úverových podmienok, na druhej strane je ale pravdou aj to, že pokiaľ odporkyňa nesúhlasila s obsahom úverovej zmluvy a úverovými podmienkami, mohla sa rozhodnúť, že úverovú zmluvu nepodpíše, čo evidentne neurobila. V neposlednom rade je zrejmé i to, že odporkyňa podpisovala príslušnú úverovú zmluvu a uzatvárala tak predmetný úverový vzťah s navrhovateľom v rozhodnom období ako osoba plne spôsobilá na právne úkony, zmluvu podpisovala dobrovoľne, nikto ju k tomu podpisu nenútil, to znamená, že plne si uvedomovala svoj záväzok voči navrhovateľovi v zmysle tejto úverovej zmluvy. Vzhľadom na uvedené žalobca trvá na celom podanom žalobnom návrhu.

Vedľajší účastník na strane žalovanej písomným podaním zo dňa 27.5.2012 podal protižalobu a uviedol, že v úverovej zmluve uzatvorenej so žalovanou sa vyskytujú neprijateľné podmienky a to v Hlave 2., § 2 - „Klient udeľuje spoločnosti súhlas k tomu, aby sama zisťovala a overovala od tretích osôb údaje potrebné k osvedčeniu pravdivosti údajov uvedených v návrhu ako osvedčenie finančnej situácie klienta.“ V danom smere ide o závažný zásah do súkromia spotrebiteľa. Dotazovanie nevylučuje napríklad zamestnávateľa a iné osoby, čím môže vzniknúť neprimeraný tlak na spotrebiteľa, aby plnil. Bez osobitného vyjednávania je také ustanovenie neprijateľné.

v Hlave 4., § 2 - „Klient je povinný platiť úroky z poskytnutého úveru od doby, kedy spoločnosť poskytne klientovi úver, až do úplného vrátenia poskytnutého úveru s príslušenstvom, ak nie na lícnej strane úverovej zmluvy uvedené inak.“ Úroky sa majú platiť len počas doby, na ktorú bol úver poskytnutý. Po splatnosti nastupujú sankcie a nie odplatné úroky. Je absurdné naviac, aby spotrebiteľ platil úroky aj z úrokov z omeškania, ktoré sú tiež príslušenstvom podľa občianskeho zákonníka.

v Hlave 5., § 11 - „V prípade vzniku preplatku vráti spoločnosť preplátok klientovi na základe písomnej žiadosti.“ Niet akceptovateľného dôvodu na to, aby nemal dodávateľ vrátiť poplatok bez formálnej žiadosti. Spotrebiteľ môže opomenúť a dodávateľ sa sporným ustanovením kryje pred nečestným zadržívaním toho, čo mu nepatrí.

v Hlave 9., § 1 - „Zmluvné strany klient a spoločnosť sa popri úverovej zmluve dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, čiže zmluvy o revolvingovom úvere I. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru a spoločnosti povinnosť revolvingový úver za dohodnutých podmienok poskytnúť klientovi. Klient je oprávnený čerpať revolvingový úver opakovane prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v týchto úverových podmienkach a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca revolvingového úveru. Spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec revolvingového úveru vo výške 15 000,- Sk. Klient sa uzatvorením tejto zmluvy o revolvingovom úvere zaväzuje poskytnutý červovi nových úver spoločnosti vrátiť a zaplatiť jej za poskytnutý revolvingový úver a úroky.“ Revolving je neprijateľnou podmienkou, pretože ide o úverový vzťah, ktorý vznikne s odstupom času od uzavretia úverovej zmluvy sa na neskorší úverový vzťah dopadajú zmluvné podmienky uzavretej s výrazným časovým odstupom pred revolvingom. Niekedy sa za obdobie od uzavretia úverovej zmluvy do revolvingu zmení aj zákon a na to revolving už nepamätá. Úver by nemal byť podmieňovaný

inou službou, vrátane ďalšieho revolvingu. Podľa úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia ide o Hlavu 8 § 1.

v Hlave 15., § 14 - „, Príjem z zároveň súhlasí, aby jeho telefonicky rozhovor so spoločnosťou, ktorý bol vykonaný sa účelom určenia úverového rámca podľa Hlavy 8 bol spoločnosťou nahratý a zaznamenaný, ako za účelom preukázania dohodnutej výšky úverového rámca.“ Bez osobitného vyjednaní je táto podmienka neprijateľná. Ide o súkromie spotrebiteľa. Podľa úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia ide o Hlavu 14 § 15.

v Hlave 15., § 15 - „, Spoločnosť je oprávnená v prípade, že klient poruší svoje zmluvné povinnosti s následkom existencie peňažnej pohľadávky vo výške dvoch splátok alebo existencie akejkoľvek pohľadávky spoločnosti voči klientovi v lehote dlhšej ako 30 dní po splatnosti, poskytnúť jeho osobné údaje v rozsahu meno, priezvisko, rodné číslo, adresa, vrátane ďalších údajov o klientovej bonite, dôveryhodnosti, platobnej morálke, povahe tohto porušenia zmluvnej povinnosti záujmovému zúženiu právnických osôb SOLUS, sídlo Panenská číslo 7, Bratislava, ktorého je spoločnosť členom a ktoré vedie databázu osôb, ktoré porušili zmluvný záväzok riadne platiť za poskytnutú službu alebo za inú službu, ktorej cena má byť uhradená vo viacerých platbách, prípadne jeho právnomu nástupcovi a ktoré bude ďalej spracovávať a poskytovať tieto údaje členom združenia.“ Ide o hrubý zásah do súkromia, ktorý sa bez osobitného objednania nedá akceptovať. Pre meškanie 30 môže žalovanému spôsobiť nenapraviteľné následky a poškodiť spotrebiteľa, napr. z databázy vychádzajú aj iní dodávatelia a neposkytnú mu už službu. Ďalší úver tak dostane veľmi ťažko, a tak žalobca spôsobí, že nakoniec príde o byt. Podľa úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia ide o Hlavu 14 § 16.

v Hlave 15., § 18 - „, Zmluvné strany sa dohodli, že majetkové spory vzniknuté z tejto zmluvy alebo v súvislosti s ňou budú rozhodované jediným rozhodcom. Jediný rozhodca bude určený E.. K. F., X. XX.X.XXXX, R. R. R.K. XX, P. a to zo zoznamu rozhodcov vedeného E.. F., ktorý je v zozname rozhodcov tiež uvedený a je teda oprávnený určiť za rozhodcu sám seba. E.. F. je oprávnený bez súhlasu strán meniť svoje sídlo a v takom prípade nie je potrebné uzatvárať dodatok k rozhodcovskej doložke. E.. K. F. je povinný prípadnú zmenu sídla zverejniť bez zbytočného na nižšie uvedenej internetovej stránke. Osoba rozhodujúca o námietkach proti rozhodcovi, resp. spôsob jej určenia je uvedený v nižšie uvedených Rozhodcovských pravidlách.“ Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podmienka vyžaduje, aby žalovaná spory riešila pred rozhodcov vždy ak konanie vyvolal žalobca. To je v spotrebiteľských vzťahoch takmer pravidlom. Fakticky žalovanú rozhodcovskou doložkou zbavil možnosti uplatniť vec na všeobecnom súde. Taktiež je rozhodcovská doložka neplatná z dôvodu tzv. neprijateľného miesta rozhodcovského konania, pretože je vo vzdialenosti cca 500 kilometrov a to výrazne odrádza od toho, aby žalovaná v pokročilom veku riešila vec pred rozhodcom. Podľa úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia ide o Hlavu 14 § 19.

v Hlave 13., § 2 - „, V priebehu trvania tohto záväzkového vzťahu môže spoločnosť za osobitných výhodných podmienok oproti iným klientom bez VIČ ponúknuť klientovi úverové produkty alebo iné produkty a služby poskytované klientom a to na základe zmlúv uzatvorených v jednotlivých prípadoch medzi spoločnosťou a klientom. Uvedený súhlas klienta v citovanom rozsahu sa rovnako vzťahuje aj na oslovovanie klienta spoločnosťou telefonicky prostredníctvom SMS technológií a internetu. V priebehu trvania tohto záväzkového vzťahu VIČ môže spoločnosť oslovovať aj neadresnou ponukou produktov a služieb iných osôb. Klient sa zároveň zaväzuje, že akékoľvek zmeny týkajúce sa jeho účastníckych telefónnych staníc pevnej alebo mobilnej siete vždy bezodkladne oznámi spoločnosti.“ Podľa úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia ide o Hlavu 12 § 2.

v Hlave 13., § 4 - „, Za trvania záväzkového vzťahu je spoločnosť oprávnená používať a spracovávať osobné údaje klienta v rozsahu a za podmienok tak ako je uvedené v hlavě 14. § 9 týchto úverových podmienok. Vzhľadom na to podpisom na tejto zmluve klient zároveň dáva súhlas na takéto použitie a spracovanie jeho osobných údajov sa trvania záväzkového vzťahu správneho dôvodu VIČ. Klient zároveň súhlasí, aby jeho telefonicky rozhovor so spoločnosťou podľa § 2 tohto ustanovenia bol spoločnosťou nahratý a zaznamenaný a to za účelom ochrany práv spoločnosti.“ Vernostné identifikačný sú číslo slúži na zastretie nekalej obchodnej praktiky a teda v skutočnosti nejde o výhru pre spotrebiteľa, ale o to ako udržiavať obchodný vzťah so spotrebiteľom a to za súčasného pôsobenia nekalých praktík akými sú telefonické a elektronické kontaktovanie, starosti ohľadne bezodkladného informovania o zmene telefónnej siete, predloženie spracovávaní osobných údajov, nahrávanie rozhovorov. Ide o sofistikované zastretí nevhodného ponúkajú služby. Podľa úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia ide o Hlavu 12 § 4.

Vedľajší účastník ďalej na podporu svojich tvrdení poukázal na znenie § 2. písm. u), § 3 ods. 5, § 7. ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, judikatúru Súdneho dvora, Smernicu Rady 93/13/EHS. Vzhľadom na uvedené žiadal historicky a prelomovo zamietnuť žalobu z dôvodu, že súd by nemal poskytnúť ochranu výkonu takého práva, ktoré sa prieči drobný mravom. Súd by mal uznať, že miniatúrne písmo nie je v súlade s etikou, morálkou a čestnou obchodnou praxou. Žalobkyňa má vážny problém zmluvu čítať aj doma v pohodlí. To by súdy nemali prehliadať. Jedinou definíciou konaní v rozpore s dobrými mravmi v právnom poriadku Slovenskej republiky je definícia obsiahnutá v ustanovení § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa: „Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.“ Miniatúrne písmom nezodpovedá čestnej obchodnej praxi a preto už len z tohto dôvodu žiada neposkytnúť žalobcovi ochranu. Ďalej uviedol, že trvajú aj na premlčaní tých splátok, ktoré sú spred 3 rokov od dátumu podania žaloby. Primerané finančné zadosťučinenie je právo, ktoré priznáva zákon a to tak za neprijateľné zmluvné podmienky, tak aj za nekalé obchodné praktiky. Podľa zákona postačuje hrozba ujmy. Všetko je to v zmysle dosiahnutia vyššej kvality života ľudí a zmorelizovania trhu, pretože je v úžernej nekalom katastrofálnom stave. V prípade žalovanej nešlo o hrozbu, ale aj naplnenie hrozby nekalej obchodnej praxe. Miniatúrne písmo, rozhodcovské konanie na základe neprijateľnej rozhodcovskej zmluvy, neprijateľné zmluvné podmienky, opodstatňujú priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Jeho výška nie je stanovená žiadnym vzorcom a závisí len od úvahy súdu. V záujme odrádzajúcich účinkov preto navrhuje takú výšku primeraného finančného zadosťučinenia, ktorá by bola aspoň polovicou sumy, ktorú od žalovanej vymáha žalobca. Naliehavý právny záujem riešil Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením číslo 1 M Cdo 1/09. Vzhľadom na vyššie uvedené sa v tomto súdnom konaní domáha vyslovenia neplatnosti zmluvných podmienok, tak ako boli vyššie uvedené a zároveň požaduje, aby bol žalobca zaviazaný zaplatiť žalovanej primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2769,70 eur a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že na podanom žalobnom návrhu v celom rozsahu trvá. Pokiaľ sa jedná o práceneschopnosť manžela žalovanej, tak ten bol nezamestnaný až od 1.1.2009, čo je irelevantné, nakoľko zmluva bola uzatvorená dňa 29.9.2008. V danej veci išlo o osobnú pôžičku. Táto spočíva v tom, že klient, ktorý mal už predtým úvery a tieto riadne splácal, dostane ponuku uzavrieť ďalší úver a v prípade, že má záujem a zmluvu podpíše, ktorá je mu zasielaná poštou, následne ju odošle naspäť žalobcovi. Žalovaná sa mohla rozhodnúť, či túto ponuku prijme alebo nie. Nemala žiadnu časovú ani inú tieseň pri uzatváraní zmluvy a vzhľadom na to, že sa ona tak rozhodla, táto zmluva bola schválená. Pokiaľ sa jedná o príjmy na základe ktorých sa odvoláva na finančnú tieseň, príjmy boli v zmluve uvedené a takto uvedené údaje v zmluve vzhľadom na to, že zmluva je prišla domov už vyplnená, mohla namietat, pokiaľ to nebola pravda. Na žalovanú nikto nevyvíjal nátlak, aby zmluvu podpísala. Zmluva bola uzatvorená na obdobie 84 mesiacov, čo je dosť dlhá doba a preto aj náklady žalovanej vzrástli. Zmluva bola uzavretá platne a v súlade s legislatívou v tomto období.

Žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že s podanou žalobou nesúhlasí a žalobu navrhuje v celom rozsahu zamietnuť.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že o nároku čo sa týka žaloby žalobcu bolo právoplatne v spojení s rozsudkom Krajského súdu rozhodnuté. Čiastočne bolo právoplatne rozhodnuté aj o protižalobe, čo sa určenia niektorých neprijateľných zmluvných podmienok. Právoplatne bolo rozhodnuté o tom, že neprijateľné sú zmluvné podmienky a to uvedené v Úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. platných ku dňu 29.9.2008 v Hlave 6., § 6, v Hlave 14., § 3 v Hlave 14., § 4, a v Hlave 14., § 19. Protižalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Premetom tohto konania je tak posúdenie nároku žalovanej a určenie neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v Hlave 2., § 2, Hlave 4. § 2, Hlave 5. § 11, Hlave 9. § 1, Hlave 15. § 14, 15, 18, Hlave 13. §2, Hlave 12. § 4 a to podľa ich obsahové znenia, pretože žalovaná tieto podmienky označila nesprávnym číslom hlavy a §.

Hlava 2. § 2, Hlava 4. § 2 a Hlava 5. § 11 boli označené správne. Hlava 8., § 1 bola označená žalovanou ako Hlava 9. Hlava 14. § 15 a Hlava 14., § 16 boli označené žalovanou ako Hlavy 15 § 14, 15. Hlava 12. §2, §4 boli označené ako hlava 13, §2, §4.

Žalovaná uviedla, že s podanou protižalobou zo strany vedľajšieho účastníka konania na jej strane sa plne stotožňuje, pripája sa k nej a v tomto znení podáva aj ona protižalobu. Vo veci uviedla, že predmetnú zmluvu o úvere uzatvorila v čase keď mala finančné problémy, ale myslela si, že sa z toho dostane. Potom jej ochorela dcéra, má psoriázu a na jej liečbu vynakladala nemalé finančné prostriedky. Preto následne už nevládala splácať úvery. Z Home Creditu mala 4 a 3 už splatila. Jeden jej zostal nesplatený. Mala úvery aj z iných bánk. S nimi sa však dohodla a postupne ich spláca a to na základe uzatvorených splátkových kalendárov. Predmetná zmluva jej prišla poštou domov na podpis a ona sama sa rozhodla, že ju podpíše. Keď túto zmluvu žalobcovi odoslala, následne mal manžel porážku a prišiel o prácu. Keby to bola vedela v čase, keď zmluvu uzatvárala, tak by ju nikdy neuzatvorila. V čase od uzavretia zmluvy až po dobu kým prišli peniaze, tak v tom čase jej manžel ochorel. Ešte raz poukázala, že keby to vedela skôr, tak takúto zmluvu by neuzatvárala.

Zástupkyňa žalovanej v danej veci vo svojej výpovedi uviedla, že navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu neplatnosti, pričom poukázala na ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý hovorí o tom, že výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka je neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým právom. Podľa ustanovenia § 4 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi, konanie v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore s obžítymi tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytované služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe využívanej na omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných vzťahov a porušovanie zmluvnej slobody. Žalobca pri poskytovaní úveru žalovanej postupoval s hrubou nedbanlivosťou a poskytol úver žalovanej bez náležitého posúdenia, či bude žalovaná schopná tento úver splácať. Na základe toho navrhla predmetnú úverovú zmluvu vyhodnotiť ako absolútne neplatnú v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom s poukazom na príslušné ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, ale aj dobrými mravmi a vyhlásiť, že zmluva je od začiatku neplatná.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah

zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky

vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 153 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa názoru súdu uvedeného v prvom rozhodnutí mala žalovaná žalobcovi uhradiť celkovo sumu 1 931,59 eur pozostávajúcu z istiny úveru vo výške 1 825,67 eur a úroku z úveru ku dňu zosplatnenia vo výške 105,92 eur (pri prepočte 8,86 % ročným úrokom zo sumy 1 825,67 eur od 29.9.2008 do 25.5.2009). Súd mal za preukázané, že žalovaná v prospech žalobcu realizovala úhrady celkovo vo výške 336,69 eur. Nakoľko postup žalobcu ohľadom započítania úhrad zo strany žalovanej na príslušenstvo istiny - zmluvné pokuty a upomienky, považoval súd za rozpor z dobrými mravmi, započítal celú uhradenú sumu na dlžnú sumu 1 931,59 eur a teda je žalovaná povinná žalobcovi uhradiť ešte sumu 1 594,90 eur. V tejto časti 1.594,90 eur považoval súd nárok žalobcu za dôvodný. O možnosť uhradiť dlžnú sumu v splátkach žalovaná nepožiadala.)

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Pokiaľ sa jedná o zvyšnú časť podanej rotizaloby súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa María Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL bod 38, podľa ktorého, povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana, ktorú smernica (93/13/ES) zaisťuje spotrebiteľom, okrem toho odôvodňujú to, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom.

Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo dňa 04.06.2009 Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Sustikné Gyórfi bod 43, vnútroštátnemu súdu prislúcha posúdiť, či možno zmluvnú podmienku kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice (93/13/ES) ako nekalú. Podľa bodu 32 tohto rozhodnutia, je teda úlohou súdu, ktorý vo veci rozhoduje, zabezpečiť potrebný účinok ochrany, ktorú sledujú ustanovenia smernice. Úloha, ktorú v konkrétnej oblasti vnútroštátnemu súdu udeľuje právo Spoločenstva, preto nie je vymedzená len možnosťou vysloviť sa k prípadnej nekalej povahe zmluvnej podmienky, ale zahŕňa taktiež povinnosť preskúmať ex offo túto otázku hneď potom, ako je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, vrátane, ak nastolil otázku o svojej vlastnej miestnej príslušnosti.

Zákon explicitne nekonfrontuje navzájom inštitút dobrých mravov a inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky Pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku, aj takto sa dajú definovať dobré mravy. Ak tomuto kritériu zmluvná podmienka nevyhovuje, prieči sa dobrým mravom.

Nie každá zmluvná podmienka, ktorá vyvoláva nepomer v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa je neprijateľná. Pokiaľ je však zmluvná podmienka v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa teda slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Zároveň týmto vzniká základ pre docielenie skutočnej rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihladne aj bez návrhu. Ak by takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou bola samotná rozhodcovská doložka a dodávateľ ju použije, v takomto prípade ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi.

Po opätovnom preskúmaní veci súd dospel k záveru, že aj ďalšie žalovanou uvádzané zmluvné dojednania uvedené v Hlave 2. § 2, Hlave 4. § 2, Hlave 5. § 11, Hlave 8. § 1, Hlave 14. § 15,16, Hlave 12. § 2, Hlave 12. § 4 a to podľa ich obsahové znenia, pretože žalovaná tieto podmienky označila nesprávnym číslom hlavy a § (Hlava 2. § 2, Hlava 4. § 2 a Hlava 5. § 11 boli označené správne. Hlava 8. § 1 bola označená žalovanou ako hlava 9. Hlava 14. § 15 a Hlava 14. § 16 boli označené žalovanou ako Hlavy 15 §14,15. Hlava 12. § 2, § 4 boli označené ako Hlava 13 § 2, 4 sú neprijateľné pretože sú v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej strany v právnom vzťahu. Ide o nižšie uvedené neprijateľné zmluvné podmienky a dôvody pre ktoré mal súd za to, že tieto zmluvné podmienky sú neprijateľné.

Podľa Hlavy 2., § 2 - „Klient udeľuje spoločnosti súhlas k tomu, aby sama zisťovala a overovala od tretích osôb údaje potrebné k osvedčeniu pravdivosti údajov uvedených v návrhu ako osvedčenie finančnej situácie klienta.“ Ide o závažný zásah do súkromia spotrebiteľa a možnosť vzniku neprimeraného tlaku na spotrebiteľa, aby plnil. Je zrejmé, že klient si takéto dojednanie osobitne neželal.

Podľa Hlavy 4., § 2 - „Klient je povinný platiť úroky z poskytnutého úveru od doby, kedy spoločnosť poskytne klientovi úver, až do úplného vrátenia poskytnutého úveru s príslušenstvom, ak nie na lícnej strane úverovej zmluvy uvedené inak.“ Nárok žalobcu v tomto smere a dojednanie je v priamom rozpore s ustálenou rozhodovacou súdnou praxou. Úroky sa majú platiť len počas doby, na ktorú bol úver poskytnutý. Po splatnosti nastupujú sankcie a nie odplátne úroky. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ platil úroky aj z úrokov z omeškania, ktoré sú tiež príslušenstvom podľa občianskeho zákonníka.

Podľa Hlavy 5., § 11 - „V prípade vzniku preplatku vráti spoločnosť preplatok klientovi na základe písomnej žiadosti.“ Niet akceptovateľného dôvodu na to, aby nemal dodávateľ vrátiť poplatok bez formálnej žiadosti. Spotrebiteľ môže opomenúť a dodávateľ sa sporným ustanovením kryje pred nečestným zadržívaním toho, čo mu nepatrí.

Podľa Hlavy 9., § 1 - „Zmluvné strany klient a spoločnosť sa popri úverovej zmluve dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, čiže zmluvy o revolvingovom úvere I. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru a spoločnosti povinnosť revolvingový úver za dohodnutých podmienok poskytnúť klientovi. Klient je oprávnený čerpať revolvingový úver opakovane prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v týchto úverových podmienkach a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca revolvingového úveru. Spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec revolvingového úveru vo výške 15 000,- Sk. Klient sa uzatvorením tejto zmluvy o revolvingovom úvere zaväzuje poskytnutý červovi nových úver spoločnosti vrátiť a zaplatiť jej za poskytnutý revolvingový úver a úroky.“ Revolving je neprijateľnou podmienkou, pretože ide o úverový vzťah, ktorý vznikne s odstupom času od uzavretia úverovej zmluvy sa na neskorší úverový vzťah dopadajú zmluvné podmienky uzavretej s výrazným časovým odstupom pred revolvingom. Niekedy sa za obdobie od uzavretia úverovej zmluvy do revolvingu zmení aj zákon a na to revolving už nepamätá. Úver by nemal byť podmienený inou službou, vrátane ďalšieho revolvingu. Súd už v mnohých prípadoch rozhodli o absolútnej neplatnosti takejto revolvingovej zmluvy ktorá bola súčasťou inej úverovej zmluvy. Podľa úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia ide o Hlavu 8 § 1.

Podľa Hlavy 15., § 14 - „Klient zároveň súhlasí, aby jeho telefonicky rozhovor so spoločnosťou, ktorý bol vykonaný sa účelom určenia úverového rámca podľa Hlavy 8 bol spoločnosťou nahratý a zaznamenaný, ako za účelom preukázania dohodnutej výšky úverového rámca.“ Bez osobitného vyjednania je táto podmienka neprijateľná a zasahuje do sféry ochrany osobnosti. Ide o súkromie spotrebiteľa. Podľa úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia ide o Hlavu 14 § 15.

Podľa Hlavy 15., § 15 - „Spoločnosť je oprávnená v prípade, že klient poruší svoje zmluvné povinnosti s následkom existencie peňažnej pohľadávky vo výške dvoch splátok alebo existencie akejkoľvek pohľadávky spoločnosti voči klientovi v lehote dlhšej ako 30 dní po splatnosti, poskytnúť jeho osobné údaje v rozsahu meno, priezvisko, rodné číslo, adresa, vrátane ďalších údajov o klientovej bonite, dôveryhodnosti, platobnej morálke, povahe tohto porušenia zmluvnej povinnosti záujmovému zúženiu právnických osôb SOLUS, sídlo Panenská číslo 7, Bratislava, ktorého je spoločnosť členom a ktoré vedie databázu osôb, ktoré porušili zmluvný záväzok riadne platiť za poskytnutú službu alebo za inú službu, ktorej cena má byť uhradená vo viacerých platbách, prípadne jeho právnomu nástupcovi a ktoré bude ďalej spracovávať a poskytovať tieto údaje členom združenia.“ Súd je taktiež toho názoru, že ide o hrubý zásah do súkromia, ktorý sa bez osobitného objednania nedá akceptovať. Pre meškanie 30 môže žalovanému spôsobiť nenapraviteľné následky a poškodiť spotrebiteľa, napr. z databázy vychádzajú aj iní dodávateľia a neposkytnú mu už službu. Ďalší úver tak dostane veľmi ťažko, a tak žalobca spôsobí, že nakoniec príde o byt. Podľa úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia ide o Hlavu 14 § 16.

Podľa hlavy 13., § 2 - „V priebehu trvania tohto záväzkového vzťahu môže spoločnosť za osobitných výhodných podmienok oproti iným klientom bez VIČ ponúknuť klientovi úverové produkty alebo iné produkty a služby poskytované klientom a to na základe zmlúv uzatvorených v jednotlivých prípadoch medzi spoločnosťou a klientom. Uvedený súhlas klienta v citovanom rozsahu sa rovnako vzťahuje aj na oslovovanie klienta spoločnosťou telefonicky prostredníctvom SMS technológií a internetu. V priebehu trvania tohto záväzkového vzťahu VIČ môže spoločnosť oslovovať aj neadresnou ponukou produktov a služieb iných osôb. Klient sa zároveň zaväzuje, že akékoľvek zmeny týkajúce sa jeho účastníckych

telefónnych staníc pevnej alebo mobilnej siete vždy bezodkladne oznámi spoločnosti.“ Žalovaná ju označila ako Hlava 12 § 2.

Podľa hlavy 13., § 4 - „, Za trvania záväzkového vzťahu je spoločnosť oprávnená používať a spracovávať osobné údaje klienta v rozsahu a za podmienok tak ako je uvedené v hlave 14. § 9 týchto úverových podmienok. Vzhľadom na to podpisom na tejto zmluve klient zároveň dáva súhlas na takéto použitie a spracovanie jeho osobných údajov sa trvania záväzkového vzťahu správneho dôvodu VIČ. Klient zároveň súhlasí, aby jeho telefonicky rozhovor so spoločnosťou podľa § 2 tohto ustanovenia bol spoločnosťou nahratý a zaznamenaný a to za účelom ochrany práv spoločnosti.“ Vernostné identifikačný sú číslo slúži na zastretie nekalej obchodnej praxi a teda v skutočnosti nejde o výhru pre spotrebiteľa, ale o to ako udržiavať obchodný vzťah so spotrebiteľom a to za súčasného pôsobenia nekalých praktík akými sú telefonické a elektronické kontaktovanie, starosti ohľadne bezodkladného informovania o zmene telefónnej siete, predloženie spracovávaní osobných údajov, nahrávanie rozhovorov. Ide o sofistikované zastretie nevhodného ponúkajú služby. Žalovaná ju označila ako Hlava 12 § 4.

Čo sa týka nároku žalovanej na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, má súd za to, že tento nárok žalovanej nie je dôvodný a nepreukázaný.

Je pravou, že v zmysle citovaných zákonných ustanovení zákon priznáva osobe, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, že má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

Priznané finančné zadosťučinenie má byť vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou potihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal.

Spotrebiteľ nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku ujmy ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv.

V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa bol poskytnutý úver vo výške 1.825,67 eur ktorý čerpala. Uhradila len časť dlhu vo výške 336,69 eur ako to vyplýva z obsahu spisu. Súd právoplatne rozhodol o tom, že je povinná uhradiť žalobcovi ešte sumu 1.594,90 eur zohľadnení úhrad (1.931,59 eur - 336,69 eur). Ani doposiaľ tento svoj dlh ktorý má voči žalobcovi a ktorého si musí byť vedomá neuhradila. To, z akých dôvodov si uplatnila primerané finančné zadosťučinenia v sume 2.769,72 eur, pričom ide o značne vysokú sumu neuviedla. Taktiež neuviedla, akú ujmu, utrpela, a akej oblasti v čom táto ujma má pozostávať, od čoho pri vyčísľovaní sumy vychádzala a pod a to ani pri svojej výpovedi. Ani v tomto smere podľa jej zástupkyne iné návrhy na dokazovania prípadne ich zopakovanie nemala.

Žalobca bol v konaní, čo týka žaloby o zaplata dlžnej sumy bol z väčšej časti úspešný. Žalovaná finančné zadosťučinenie požadovala v podanej protižalobe, ktorej podanie súviselo s podanou žalobou žalobcu. Preto je potrebné pri posudzovaní úspechu žalovanej túto skutočnosť zohľadniť a to aj pri posudzovaní nároku žalovanej o zaplata primeraného finančného zadosťučinenia. Preto nemožno povedať, že žalobkyňa bola úspešná v konaní. Bolo preukázané, že je žalobcovi je dlžná a doteraz svoj dlh neuhradila.

Žalobkyňa v tomto konaní ničím nepreukázala, že by bola vystavenú psychickému vypätiu v sfére rodinného, súkromného a spoločenského života. Preto v tomto smere jej žalobca ujmu nemohol spôsobiť. O tom, koľko je povinná žalovaná zaplatiť žalobcu bolo rozhodnuté až v tomto konaní. Nebolo vydané napríklad rozhodnutie v rozhodcovskom konaní, kde by bolo rozhodnuté o jej povinnosti zaplatiť neprimerane vysokú sumu, ktoré je v rozpore so spotrebiteľským právom. Je absolútne nedôvodné a scestné tvrdenie žalovanej, že nie je žalobcovi nič dlžná. Každý spotrebiteľ si musí byť vedomý tohto, že ak mu bol poskytnutý úver, musí túto sumu vrátane zákonných nárok veriteľa minimálne na úroky a úroky z omeškania vrátiť. Žalovaná žiadne takéto konanie vrátane nejakého nátlaku, ktorému mala byť žalobcom vystavená v konaní nepreukázala. Rozhodnutie, že si vezme úver bolo jej slobodným

rozhodnutím a preto jej tvrdenie o tom, že ak by vedela o problémoch manžela (ktoré nastali až po podpise úverovej zmluvy), úver by nevzala je zavádzajúce a bezpredmetné.

V zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Výška priznaného finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu a nemožno ju objektívne preukázať. Súd pri jej určovaní zohľadňuje rôzne kritéria a to jej intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčnú a sankčnú funkciu a podobne.

V danom prípade má súd za to, že žalobkyňou požadované finančné zadosťučinenie v sume 2.769,72 eur je podľa súdu neprimerané utrpenej ujme, ktorá navyše nebola v konaní preukázaná a nebolo absolútne ničím nepodložené a zdôvodnené a zasahovalo by to tak do rozporu s dobrými mravmi.

Zo strany žalobcu okrem toho, že si svoj nárok uplatnil súdnou cestou, neboli voči žalovanej realizované žiadne úkony, ktoré by mohli nepriaznivo zasiahnuť do jej práv a oprávnených záujmov, ktoré by jej spôsobili nejakú ujmu a podľa názoru súdu nedošlo ani k vzniku hrozby takejto ujmy, tak ako je to vyššie uvedené a preto žalovanej nemohol vznikol ani nárok na priznanie primeraného zadosťučinenia.

Za situácie, tak ako bola súdom zistená a ako je vyššie uvedená žiadať zo strany žalovanej od žalobcu s podstate sumu, ktorú on požadoval voči žalovanej v tomto konaní a týmto si vlastne vyriešiť dlh, zaplatiť dlh voči žalobcovi požadovaným finančným zadosťučinením, dokonca žiadať ešte viac je pomýlenou predstavou a ničím nezdôvodneným. Žalovaná svoj dlh doposiaľ však neuhradila. Určite takéto konanie nemal ani na mysli zákon č. 250/2007 Z.z. v § 3 ods. 5, ktorý takýto nárok spotrebiteľovi priznáva a ktorý ako taký ani súd ani v tomto prípade nespochybňuje. Súd nemôže tento nárok len tak bez preukázania určitých zákonných skutočností svojvoľne priznať.

Súd však poukazuje, že výkon práv a povinnosti podľa ust. § 3 ods. 1 OZ vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, pričom treba mať na zreteli nielen jedného účastníka zmluvného vzťahu, teda nielen spotrebiteľa ale aj dodávateľa, nesmie dôjsť k obohateniu sa jedného (aj spotrebiteľa) na úkor druhého.

Rozhodnutím vo veci či už ohľadom žaloby ako aj protižaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok boli spravodlivo usporiadané všetky vzťahy medzi účastníkmi konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami preto súd protižalobu v prevyšujúcej časti týkajúcej sa požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia v sume 2.769,72 eur ako nedôvodnú z vyššie uvedených dôvodov zamietol.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd v súlade s vyššie uvedeným zákonným ustanovením a tým, že pojednávanie bolo odročené za vyhlásením rozhodnutia vo veci samej rozhodol, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42

ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.